

54. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1984 NA POČEST 40. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ.

Kdo to sem vybral?

(Na otázku odpovídá Zdeněk Jírový, předseda programové rady 54. Jiráskova Hronova a náměstek ředitele Ústavu pro kulturně výchovnou činnost.)

„To je obvyklá a samozřejmě otázka na každé přehlídce, zejména po shlédnutí prvních inscenací. Na letošní Jiráskův Hronov vybíraly v České socialistické republice především krajské poroty: na jejich návrh a se souhlasem příslušných odborů kultury krajských národních výborů vložila krajská kulturní střediska do koše ústředního výběru po dvou (výjimečně jen jednu) inscenacích. Výběrová porota ve složení T. Engel, Dr. J. Someš, I. Bednář, J. Paterová a L. Primová shledla pak všechny inscenace, uvedené na prvních místech i některé další a projednala své návrhy v programové radě. Po zvážení řady dramaturgických aspektů rozhodlo pak ministerstvo kultury ČSR jako vyhlásovatel soutěže i JH, o konečném výběru: zařazeny byly 4 vítězné inscenace z krajů a jedna, která se umístila na místě druhém (zde byla inscenace, která se umístila na prvním místě, vybrána pro druhou z obou ústředních přehlídek - pro Svítavy). Zdá se přitom, že i další inscenace, které byly z krajů navrženy, mají kvalitu, pro které by je bylo zajímavé na 54. JH vidět, kapacita celostátní přehlídky to ale neumožňuje.“

Výběr ve Slovenské socialistické republice byl poněkud od-

lišný. Bez dalšího výběru postupoval na celostátní přehlídce pouze zeleňský soubor, který s inscenací Matky Guráže zvítězil na loňské slovenské národní přehlídce ve Spišské Nové Vsi. Výběrová porota ve složení Olga Lichardová, Dr. Anton Kret, CSc. a Doc. Dr. Marián Mikola shledla 13 inscenací, připravených soubory kategorie A a provedla z nich výběr pro ministerstvo kultury SSR. Tento postup byl zvolen proto, že slovenská národ-

Dokončení na str. 2

DIVADELNÍ SOUBOR DOSTAVNÍK KŽ ROH PŘEROV

Epochální výlet pana Broučka do XV. století

Na Hronov přijíždějí amatérské soubory, aby tu uvedly výsledky své inscenační činnosti, ve kterých projevují snahu po postizení obrazu skutečnosti a prostřednictvím různých žánrů činohry přinášejí svým divákům poselství.

Inscenace Pavla Dostála vlastního scénáře Epochální výlet pana Broučka do XV. století v provedení přerovského souboru vzbuzuje však v tomto ohledu určité pochybnosti: do jaké míry je poselství této práce pravdivé a do jaké míry, byť hudebně laděné, je ještě činoherním divadlem...

Dostálovu rukopis nelze upřít chuť po angažované satirě: nápad chopit se klasického modelu a konfrontovat ho se

současností je jistě v nejednom ohledu originální, dobře míněný způsob komediálnosti a divadelní zábavy podpořené příjemnou a melodickou písničkou je nesporně příjemný a vykročit přitom k divákovi s hlavou vzpřímenou a srdcem otevřeným je bezpochyby statečné. Jde nyní o to, jestli se tak stalo.

Na jakémisi karnevalu vyhraje v tombole náš spoluobčan Matěj Brouček výlet na měsíc, ale český mezhvězdný stroj se porouchá a šťastný výherce s dcerou se ocitne v Praze mezi husity, ztrácí se mezi nimi i mezi dvorany císaře Zikmunda. Zároveň se najednou také vytrácí broučkovské téma a sledujeme různé scénky a epizodky, jejichž

Dokončení na str. 2

Divadelný súbtor Závodného klubu ROH pri CHZJD v Bratislave má za sebou 35 let nepřetržité činnosti a tato jeho dlouholetá angažovaná práce byla oceněna i řadou vyznamenání - např. Cenou Antonína Zápotockého či titulem Zasloužilý kolektiv ZUČ. Zítra se nám představí opět na prknech Jiráskova divadla.

Mnichovo Hradiště poprvé v Hronově

Dnes večer vystoupí mnichovohradečtí na jevišti hronovského divadla s pohádkou pro dospělé Dalskabáty hršíšná ves aneb Zapomenutý čert od Jana Drdy. Pavel Štěpán, režisér inscenace a Josef Flanderka, vedoucí KP LIAZ a herec, nám svěří své pocity ze včerejšího přivítání na schodech Jiráskova divadla.

Pavel Štěpán: „Ve mně přeznívá především jeden pocit: je to pokora a úcta k Jiráskovu di-

Dokončení na str. 2

DNEŠNÍ PROGRAM JH

9.00 Diskusní kluby
9.00 Pohovor OK s DS Přerov
13.30 Sekuze OS
14.00 Setkání Severočechů
14.00 Přednáška: Práce se scénickou hudbou v divadelní inscenaci
16.30 Koncert skupiny Sprint PKO Hradec Králové
16.30 DS Mnichovo Hradiště: Dalskabáty hršíšná ves
18.30 Vitání DS CHZJD Bratislava
20.00 DS Mnichovo Hradiště: Dalskabáty hršíšná ves
21.00 Taneční zábava
21.15 Film: Láska na druhý pohled
22.00 Beseda se souborem
Zasedání odborné komise (po skončení představení)

ZŠ
Klub JD
Klub JD
Staropadalka
malý sál JD

sady JD
JD
schodiště JD
JD

Slávie
sady A. J.
Klub JD
pracovna OK

HOSTÉ V HLEDÍŠTI

Včerejších dvou představení 54. Jiráskova Hronova se jako v předcházejících dnech zúčastnili i čestní hosté: RSDr. Zdeněk Košvanec, místopředseda ONV v Náchodě, Milan Krejsek, předseda OOR v Náchodě, dr. Milan Kyška, předseda SČDO, Ján Melek, předseda ZDOS a další hosté.

O ČEM SE MLUVÍ

Sešli jsme se s jedním účastníkem JH. Na náměstí. A požádali jsme ho — řekněte nám, o čem se mluví?

Pochopitelně o divadle. A obzvlášť o zelenečské „guráži“. A o tom, co jsme to vlastně za povahy. Představte si, kdybychom podobnou inscenaci viděli třeba od Angličanů nebo od Němců. To bychom „mrkali na drát“, to bychom se rozplývali nad tím, jak ti Angličané nebo Němci umí udělat Brechtův, jak dokáží hrát divadlo. A že jsme to viděli jaksi od našich? No, je to dobré, ale... Krčíme nos a nevidíme si na jeho špičku. Ale tohle jste ode mě nechtěli slyšet, že jo?”

KLUB REŽISÉRŮ ZVE

Jak jsme vás již informovali vznikl z iniciativy některých absolventů režisérské školy SČDO Klub režisérů, který chce přispět ke vzájemné informovanosti a dalšímu vzdělávání svých členů. Zájemci o činnost tohoto klubu, případně o členství v něm, se zvou na krátkou besedu dnes po skončení dopoledních diskusních klubů, na které získají kromě jiného i základní informace o členství v tomto klubu. Kdo nám poskytne toto sdělení? Kdo jiný než vůdčí duch KR a neúnavný Dušan Zakopal z vítkovického souboru IMPULS. Ruku v ruce s ním i J. Stará za Klub scénografů, neboť oba tyto kluby mají stejný cíl — poskytnout amatérským divadelníkům co možná největší možnou míru dostupných informací.

TIPY NA VÝLET

Nejen divadlem je člověk kulturní živ, a tak vám v následujících řádcích nabídneme tipy na kulturní výlety do neďalekého okolí, především do okresního města Náchoda. Okresní galerie výtvarného umění na náchodském zámku je od úterý do neděle otevřena vždy od 9—12 a od 13—17 hodin a je zde od listopadu loňského roku, kdy byla bývalá jízdárna po nákladné rekonstrukci opět otevřena, instalována stálá výstava ruského a sovětského výtvarného umění. Její návštěvu je možné spojit i s prohlídkou okresního muzea (otevřeno denně: 9—12 a 13.30—17), které je rovněž umístěno na náchodském zámku. Na náměstí VRŠR je malá výstavní síň OGVÚ, kterou je možno navštívit od pondělí do pátku od 9—12 a od 13—17 hodin, v sobotu dopoledne pak od 9—12 hodin. Na závěr jsme si nechali pevnost Dobrošov, se známou expozicí opevnění z roku 1938, kterou si mohou návštěvníci v podzemí prohlédnout ve všední dny od 9—12 a od 13.30—17 hodin, v sobotu a v neděli pak od 8—12 a od 13—17 hodin.

„Dimitrovka“ jak se familierně mezi ochotníky říká divadelnímu souboru ZV ROH CHZJD z Bratislavy, přivezla letos do Hronova, kde je již poštěstě, hru bulharského autora S. Stratieva Neklesat na duchu.

DÍVADELNÍ SOUBOR DOSTAVNÍK KŽ ROH PŘEROV

Epochální výlet pana Broučka do XV. století

Dokončení ze str. 1

dramatické (tj. i funkční) souvislosti nejsou zřetelné, ale jsou jen meziaktově doplňovány písničkami. Písničky přitom nejsou integrovány do děje, existují samy o sobě, mnohdy mají pamfletový účel, jindy zazní jako chorál „Božích bojovníků“, neustí do muzikálové funkčnosti, ani třeba do funkce zcižovací, ale fungují tu někdy jako ve estrádě, někdy jako ve volně komponovaném kabaretu. A pan Brouček mezitím bloudí představením, aby se posléze vynořil a projevil svůj maloměstský oportunismus v několika situacích, které nenechají nikoho na pochybách, že takhle dopadá celá generace vyrostlá po staletích z někdejších nekompromisních českých předků. Příběh končí a dozvíme se, že se ani ten stroj neporouchal, to jenom Matěj Brouček na karnevalu usnul a všechno se mu to jenom zdálo.

Tři ochotnická pozvání

XII. ročník Festivalu mladého amatérského divadla se letos uskuteční ve dnech 13.—16. a 20.—23. září v prostorách divadla Na kovárně v Poděbradách. FEMAD '84 je obdobně jako v minulých letech koncipován jako setkání amatérských divadelníků, jehož nedílnou součástí, kromě představení, budou diskuse k inscenacím a problematice amatérského divadla.

M. Str.

Letos na podzim (kdy jindy?) se uskuteční již IX. ročník Českolipského divadelního podzimu, se základním mottem Klasika dnešku (jak jinak). Čtyři vybraná představení budou doplněna další spoustou zajímavých akcí - seminář o dramaturgii amatérských divadel

Kdo to sem vybral?

Pokračování ze str. 1

ní soutěž vrcholila přehlídkou souborů kategorie A až po termínu uzávěrky návrhů pro 54. Jiráskův Hronov.

Takže teď už víte, kdo - a jak - to sem vybral.“

● A čím se ještě zabývala programová rada?

„Projednávali jsme také návrh úpravy práce diskusních klubů a společného klubu, návrh přednášek a dalšího mimodivadelního programu 54. JH, návrh způsobu práce redakční rady Zpravodaje a zejména návrh na zásadní „inovaci“ práce Klubu mladých divadelníků. Výsledky těchto jednání se promítly do praxe letošního JH a čtenáři

Zpravodaje je sami mohou ozkoušet a posoudit popř. se o nich dočítají na stránkách Zpravodaje. Jednali jsme také o některých námětech pro příští, 55. Jiráskův Hronov, ale o tom by zatím bylo předčasné hovořit. Snad je ale účelné připomenout, že soutěžní řád roku 1985 zdůrazňuje návaznost kulturně politického a ideového uměleckého poslání národní soutěže letošní i příští, samozřejmě ve světle skutečnosti, že okresní, krajské i ústřední akce se budou konat v roce 40. výročí vyvrcholení protifašistického odboje českého a slovenského lidu a osvobození Československa Sovětskou armádou. Na ústřední akce národní soutěže 1985 - Jiráskův Hronov a Svitavy - se bude opět vybírat pouze z návrhů krajů, po nichž jsou vyžadovány návrhy 2 inscenací pro každou z těchto přehlídek.

Mnichovo Hradiště poprvé v Hronově

Dokončení ze str. 1

vadlu a této přehlídce, který bude při vstupu na jeho scéně pocitem dominantním. My jsme inscenaci nepřipravovali s ambicemi na takovou událost, byl to hlavně náš příspěvek Roku českého divadla a naše účast zde je dvojnásob radostná.“

Josef Flanderka: „Na JH jsme totiž poprvé. Na mne samotného padá tíha odpovědnosti maximálně, protože si pamatuji a vím, kdy divadlo přechází přes rampu anebo kdy divák zůstává vinou interpretů mimo. A hronovský divák je mimořádně náročný.“

Pavel Štěpán: „To není pocit jen nás dvou, obdobně cítí například všichni členové souboru. Drdova hra není typická pro praxi našeho souboru: domnívám se, že nám velmi odpovídala poetika Jiřího Šotoly, kterou jsme sdělovali prostřednictvím hry Cesta Karla IV. do Francie a zpět a v posledních dvou letech jsme si oblíbili i autory Guilherma Figueireda a Alexe Koenigsmarka. Nicméně Drdova pohádka byla vítaným dramaturgickým počinem vzhledem k nezašifrovanosti sdělovacích myšlenek a rylosti českého klasického textu.“

Josef Flanderka: „Účast na 54. JH je nečekaným vyvrcholením oslav 150. výročí trvání ochotnického divadla v našem městě a splněným přáním všech předchozích generací našeho souboru. Je i završením systematické práce, kterou soubor nastoupil zhruba před šesti lety v rámci nové koncepce ZUC v okrese Mladá Boleslav.“

(J. Černíková), výstava neprofesionálních výtvarníků při OKS, divadelní bál atp. Pořádají ONV, OKS, MěNV, KP a divadelní klub Jirásek. Pochopitelně vás všechny do České Lípy srdečně zvou.

Jiráskovy Hronovy a národní přehlídky vesnických divadelních souborů ve Vysokém mají již po léta družbu prostřednictvím národních výborů, jejichž delegace se každoročně o přehlídkách vzájemně navštěvují i vyměňují zkušenosti. Letos přijede delegace MěNV z Vysokého na 54. Jiráskův Hronov dnes ve středu 1. srpna 1984. Hronovští oplátí jim návštěvu u příležitosti XV. NP VZDS, která začíná ve Vysokém 6. října představením DS J. K. Tyl Mezíměstí Gogolovým Revizorem.

ZADÁNO PRO KMD JAK TO VIDÍ MLADÍ

Úterkem se Klub mladých divadelníků dostal ve svém úsilí opět o krůček dál. Práce ve skupinách se soustředila především na vlastní úsudek účastníků klubu k danému tématu a na praktické poznávání práce s prostorem. Základní snahou každého z lektorů je poskytnout příležitost k samostatné práci, úsudku, třibení názorů a vykrystalizování jednotlivých postupů samotných frekventantů. Jde o cílevědomou snahu podněcovat samostatnost vidění problémů, rozvíjet impulsy a provokovat individuální divadelní názor.

Úpický dokument ve čtvrtek ve Slávii

Již jsme se zmínili o ohlasu, který vyvolal dokumentární film úpických ochotníků o jejich loňském mírovém poselství, který byl promítán v předvečer letošní celostátní přehlídky. Protože se množily hlasy o reprízu, stane se tak ve čtvrtek od 18.30 hodin ve Slávii.

Jelikož Klub mladých divadelníků navštěvuje soutěžní představení 54. Jiráskova Hronova vždy v odpoledních hodinách, ožívá večer Velký Dřevíček diskusními kluby. Po zhodnocení inscenace ve skupinách se sejde celé auditorium ke společné debatě. Zde se nejprve konfrontují názory a snahou je dospět ke společnému stanovisku. Po zevrubné celkové analýze dojde k formulování obecnějších poznatků, které by měly sloužit k obohacení práce v souborech každého z účastníků.

Nejinak tomu bylo i včera po představení souboru KŽ ROH Dostavník Epochální výlet pana Broučka do XV. století autora P. Dostála podle S. Čecha. Je zajímavé, že stejně jako v pondělí (Zeleneč - Matka Guráž), projevila se vzácná shoda názorů. Tentokrát, bohužel, naprosto negativní. Diskuse byla velmi krátká. A neradostná. Jednoznačný názor Klubu mladých divadelníků: „Přerovští ukázali, jakým směrem by se divadlo ubírat nemělo.“

Poznámka k zamyšlení: Účastníkům KMD neušel ten fakt, že při odpoledním představení opustila hlediště Jiráskova divadla zhruba polovina diváků. m.s.

Kdo na tiskovku?

Zitřejší tiskové konference od 14 hodin v malém sále Jiráskova divadla se kromě zástupců „sedmé velmoci“ a členů organizačního štábu a vyhlášovatelů zúčastní také krajsí metodici a vedoucí nebo zástupci zúčastněných souborů na 54. Jiráskově Hronově, kterým se jejich nutná účast dává tímto na vědomí. Zároveň je i patrný ryze pracovní ráz nadcházejícího setkání s novináři.

NEJÍ CÍSAŘ JAKO CÍSAŘ

O Angličanech se říká, že jsou národ milující sázky. Ale my se rádi o něco vsadíme. Zkuste to. Nabízíme sázku o tom, že doc. dr. Jan Císař, CSC. není skutečně v žádném příbuzenském vztahu s Romanem Císařem (dramaturgem ostravského Divadla P. Bezruče). Sázky se připravují v kursu 1:1000 že není.

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

„PhDr. Jaroslav Someš, herec DJW v Praze, mi v redakci řekl:

„Nová tvář? Vůbec ne. Připadám si na Hronově jako stará tvář. Nejen proto, že tu na každém kroku potkávám fůru známých, ale proto, že Hronov i festival už dávno znám. I když — přiznávám — jako osoba neporotně soukromá. Město jsem poznal prvně na školním výletě v roce 1951 a festival jako účastník už o tři léta později. Moc se mi tu tehdy líbilo a moc rád na to vzpomínám — voňavé slavníky v ubytovně v Žabokrkách, noční průvod k Jiráskově soše zakončený půlnočním koupáním na koupališti v parku, vítání na schodišti divadla... Z představení malebná Paní mincmistrová z Nového Jičína nebo svěží Dobrodružství při obžinkách z Liptovského Mikuláše. A samozřejmě naše vlastní vystoupení, jedno z nejkurióznějších, jaké jsem zažil za dobu svých amatérských začátků i jejich současného profesionálního pokračování. Se studentským souborem pražského Nerudova gymnázia jsme přivezli inscenaci staročínské básnické hry Broskovy květ, režírované profesorem Karlem Vetterem, vzácným člověkem, nesmírně vzdělaným a citlivým, který krom vlastního pedagogické činnosti vychoval českému divadlu řadu herců

generací. Odpolední představení v Hronově proběhlo normálně, všechno klapalo a my jsme se těšili na soutěžní večer s nervózním vzrušením jak dostihoví koně na start. Ale kolem šesté hodiny se nad celým krajem strhla příšerná bouřka, hrom burácel, blesky šlehal a průtrž mračen se střídala s lijákem jako z konve v pravidelných intervalech. Zřejmě někde uhodilo i do drátů vysokého napětí, protože Hronov se ponořil do tmy. Diváci se scházeli do neosvětleného sálu, uváděni biletářkami s baterkami

Jaroslav Someš

v ruce, herci seděli v temných šatnách a čekali na spásné Budíž světlol! Ale zázrak se ten večer nekonal. Po bežmála hodinovém čekání jsme se dali do náhradního řešení. Na rampě Jiráskova divadla se sešlo postupně několik petrolejek a hořících svíček a my, vedení inspicientem s jedinou baterkou, co v zákulisí zbyla, začali před oponou recitovat starou čínskou poezii, která byla součástí inscenace. Když jsme vyčerpali tenhle repertoár, přidávali jsme, co kdo znal.

Pravda, Vrchlický, Villon nebo Bezruč v kostýmech čínských mandarínů a s nalíčenými šikmými očima vypadal možná trochu divně, ale zas v

té tmě to snad nebylo tak moc vidět. A úspěch? Byl srdečný a nevidaný, i když porota ocenila pohotovost souboru a recitační úroveň, ale inscenaci hodnotit nemohla. A tak se tu letos toulám městem i okolím, vzpomínám na dobu svých malin nezralých a tiše si slavím jubileum třiceti let od svého prvního jiráskovského festivalu. Mým svědkem může být hrstka pamětníků a program z Hronova roku 1954 — i když, pokud se dobře pamatuji, zkomolili mi tam jméno na Jaroslav Tomeš.

Ale počkej — ptal ses na něco jako curriculum vitae, že jo? Normální, jako u každého herce. Narodil se, studoval, začínal, v současné době...

Já mám mezi tím bodem prvním a posledním právě ono malostranské Nerudovo gymnázium, které v těch dobách žilo svým slavným dramatickým kroužkem, pak filosofickou fakultu Karlovy university, vojnu, studia herectví na brněnské JAMU, angažmá v Pardubicích (odkud jsme jezdili hrát i na hronovské jeviště), v Jihlavě, Brně, Plzni (s řadou let teoretické i praktické spolupráce v oblasti zájmové umělecké činnosti) a v současnosti jsem se vrátil domů do Prahy a hraju v Divadle Jiřího Wolke. Já jsem ti říkal — nic zvláštního.“

—ibn—

MÍSTO PRO ANKETU

DIVADLO A JEHO DIVÁK

Praxe skutečných divadelních mistrů v minulosti nás učí, že v žádném případě nepodceňovali vztah divák a jeho divadlo. Právě z něj přímo programově vycházeli, od něj „odečítali“ vše co je pro divadlo nutné a základní v obsahu i formě a byli schopni pro to ledcos udělat.

Dnes už vymizelo například pohostinné hraní předních členů Národního divadla s ochotnickými soubory, zapomnělo se na dobré příklady práce s publikem. Vždyť i takový mistr jako V. E. Mejerchold, když hrál pro vojáky Rudé armády zařazoval do děje probíhajícího na scéně zprávy z fronty, nebo pro lepší vyznění tragédie byl schopen do hlediště angažovat skupinu profesionálních plačků.

Konečně i nahlédnutí do výplatní listiny profesionálních „klakeřů“ ukazuje, že za špičkový výkon této pokleslé divadelní činnosti se nepovažovalo pouhé vypískání či nadšené vypotleskování hry, ale skutečná práce s publikem. Nejdražší výkon skupiny klakeřů podle zpráv z r. 1846 stál 35 franků pro jednotlivce a obsahoval „nespokojené povykování jednotlivce, které je skupinou slušného a pohoršeného publika zastaveno utišujícím „pst“ završeným spontánním potleskem jako výrazem skutečného mínění publika“.

Divadlo na provázku si v prvních letech své existence svého diváka „vybíralo“ a nebyla to žádná namyšlenost či nafoukanost, ale víra v zásadu, že „divadlo je takové, na jakého diváka myslí“. Umožňovalo nám to hrát i reagovat podle složení publika, ale také myslet i v dlouhodobých perspektivách a dramaturgických plánech v konkrétních rozměrech. Dnes už organizační struktura Státního divadla v Brně, jehož je Divadlo na provázku integrovanou součástí neumožňuje toto snažení a spíše se stává, že vstupenky do našeho divadla se v rámci tzv. předprodeje prodávají jako lukrativní odměna těm nákupcům (strašné slovo ve zdech divadla), kteří jsou ochotni zakoupit i značné množství vstupenek na jiné představení jiného souboru Státního divadla.

Má zkušenost ukazuje však, že právě dnes, v době všeobjímající neuniknutelné přítomnosti masové kultury v televizním šatě, mají právě amatérská divadla možnost a povinnost přistupovat individuálně ke svému publiku, „vybírat“ si své publikum, nedovolit, aby zůstalo „zapomenuto“. Amatérské divadlo pracuje a žije ve svém vlastním regionu, přímo z něj vychází a tudíž nejlépe zná problematiku, se kterou se obyvatelstvo dennodenně potýká. Může a musí se obracet právě k tomuto publiku, jeho radostem

Dokončení na str. 4

Dokončení ze str.3

a těžkostem. Mělo by si také povšimnout i „odstrčené“ tj. domovy důchodců, nemocnice, školy internáty, fabriky, venkov ve vzdálených obcích. Formy a obsah, které vyžaduje taková činnost je profesionálním nedostupná. Vytváří osobitost souborů sledujících takovýto program a potvrzuje, že amatérské divadlo je divadlem větších možností.

Peter Scherhauser, Brno

Ochotníci mají předpoklady naplnit dialog mezi tvůrcem a divákem, protože sami žijí životem vnímatelů divadelního představení. Oslovují prakticky představením sami sebe. Jde jen o to, aby se u profesionálů učili odborně, jak v dramaturgii, režii, scénografii a herecké technice. A pak už stačí kontrolovat, jak se oslovili, zda-li výzva mířila do nitra nebo zda se uspokojili pouze letmým, byť sebehlučným pozdravem. V tomto smyslu platí i pro ně epigram Jiřího Wolkeru adresovaný novinářům.

Novinář: „Na to mám deník, abych v něm přirozenosti své ulevil.“

Čtenář: „Nač zveš jej tedy deníkem, když jest vlastně nočníkem?“

Značným motivem činnosti ochotníka je seberealizace a neměla by být ztotožňována se sebeuspokojováním.

Josef Doležal
Děčín

Zázitkov v Hronove přibývá každým dnem. Najkrásším a nejprestižnějším okrem divadelných predstavení však dozaista je a trvale zostane stretnutie s „dámou“ Stelzigovou, najskôr na Národnom výbore a potom na besede v Klube JD.

Bolo to živé svedectvo o význame a zmysle ochotníckeho divadla pre život každého jeho tvorca, ba i pre širokú verejnosť, živé svedectvo o vnútornom bohatstve človeka, o možnostiach jeho nadobúdania, rozširovania, prehľbovania a uchovávaní ochotníckou divadelnou činnosťou, svedectvo hĺbky ľudského sebauvedomovania a sebaregulácie, pred ktorým sa pri 90. rokoch „mámy“ Stelzigovej treba hlboko pokloniť i zamyslieť nad hodnotami, ktorými ochotnícke divadlo „platí“ svojím tvorcom za obete voľného času, námahy a mnohé iné obete, bez ktorých by sa ochotnícke divadlo ani nezrodilo.

Nenechte si ujít

Nejen divadelní, ale také mimodivadelní program 54. Jiráskova Hronova se těší značnému zájmu účastníků, kteří mají před sebou ve zbývajících dnech přehlídky ještě dvě zajímavé mimodivadelní akce. Dnes ve 14 hodin bude v malém sále Jiráskova divadla hovořit Karel Cón o práci se scénickou hudbou v divadelní inscenaci a v pátek večer od 20 hodin vystoupí v Jiráskově divadle Komorní orchestr Slávy Vorlové při NKS Náchod s koncertním pásmem, nazvaným Česká hudba světa.

Pri rozhovore s ňou človek priamo prežíva súvislosť skúsenosti s ľudským bytím a životnou činnosťou, ktoré sú podstatou ochotníckeho divadla ako neoddeliteľnej súčasťou ľudského životného procesu. Každý jej pohyb, gesto, mimika, každé jej slovo prezrádza hĺbku života, to, že ju ochotnícke divadlo, láska k vlasti, k ľuďom, k životu a svetu každým nervom ovláda a naplní i chvíle jej samoty, v ktorých nikdy nie je sama, že všetky tieto hodnoty sú zakorenené v nej samej, že je nimi skrz-naskrz prechutá a predsa reálna, nadšená aktívnym životom a ochotníckou činnosťou ešte aj v tomto úctyhodnom veku. Sama priznáva, že ochotnícke divadlo, ktoré pestuje nepretržite 84 rokov, jej umožnilo a umožňuje prežívať šírku a hĺbku ľudských

horizontov v obdivuhodnom rozpätí, že ju dodnes drží v dobrom zdraví a pri chuti žiť, že ju ochotnícke divadlo naučilo všimnúť si všetko, s čím sa v živote stretáva a nič ju necháva chladnou a bez záujmu ani v súčasnosti.

Za to všetko vďačí ochotníckemu divadlu, množstvu zážitkov z aktívnej činnosti, cenných myšlienok a udalostí, ktoré sa ukladali a navrstvujú v jej skúsenostiach a kryštalizujú každým novým aktívnym kontaktom so životom a činnosťou, ktorou vyplňa každú voľnú chvíľu.

Mali by si to všimnúť všetci mladí ľudia, ktorí sa rozhodujú o tom, čomu zasvätia svoju životnú činnosť vo voľnom čase, či si budú ochotníckou činnosťou otvárať obloky do sveta a života, aby mohli prežiť ich plnú hĺbku a šírku od historických minulostí až po perspektívy budúcnosti, ktoré je ochotnícka činnosť schopná sprostredkovať.

A to je to, čo sa nijakou menou nedá zaplatiť!

Ján Melek

Prozrazené inkognito

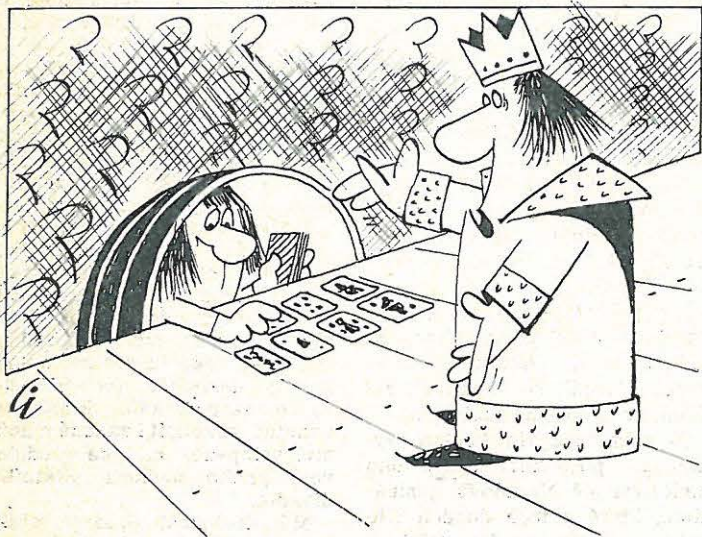
Jan Linhart, pracovník Okresní odborové rady v Náchodě, má na starost v organizačním štábu vedení společenské komise, v jejíž pracovní náplni je především úzký kontakt se soubory od jejich uvítání na schodišti Jiráskova divadla až po patronátní večer v jídelně SOU ČSSD. Při pondělním posezení patronů se zelenetskými ochotníky, prozradil Jan Linhart svoje utajované inkognito, k čemuž ho vyprovokoval i silný zážitek z představení Z - divadla Matka Guráž. Poděkoval souboru písní s kytarou v ruce, čímž se na sebe de facto prozradil, že je jedním z členů populární countryové skupiny Kamarádi osady 5 z Police nad Metují, která mj. bude zítra odpoledne koncertovat i v Jiráskových sadech.

Chválíme

Naše dnešní pochvala je adresována rovněž těm, kteří se starají o spokojenost účastníků 54. Jiráskova Hronova, ačkoliv jejich úloha není snadná, neboť musí občas obrazně řečeno dělat zázraky, aby uspokojili žadatele o ubytování i žadatele o vstupenky. Tím už jsme napověděli, kdo si veřejnou pochvalu vlastně zaslouží: kolektiv ubytovací komise v „informační kanceláři“ a jejich sousedé z distribuce vstupenek. A když jsme u toho chválení, tak do třetice: s obdobnou pečlivostí je zabezpečena služba uvnitř Jiráskova domku až do večerních hodin.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM JH

8.00	Výlet do Machovského údolí	ZŠ
9.00	Diskusní kluby	Klub JD
9.00	Pohovor OK s DS Mnichovo Hradiště	Klub JD
13.00	Schůze OS	malý sál JD
14.00	Tisková konference	JD
16.30	DS CHZJD Bratislava:
Neklesat na duhu	sady A. J.
schodiště JD
schodiště JD
16.30	Koncert skupiny KO 5 JKP Police	JD
18.30	Vitání DS ROH Ústí nad Labem	Slávie
18.35	Vitání Anebdívadla OKD Praha 3	sady A. J.
Klub JD
20.00	DS CHZJD Bratislava:
Neklesat na duhu	pracovna OK
21.00	Taneční zábava	
21.15	Film: Božská Ema	
21.30	Beseda se souborem
Zasedání odborné komise
(po skončení představení)	

Včerejší kreslený vtip vyšel jen pod „štokem“ S úsměvem a víc nic. Dneš vám chceme autora obou vtipů i dalších, s nimiž by jste se měli na poslední stránce letošního Zpravodaje setkat, trochu představit. Je jím Jaroslav Čita, náhodský výtvarník, jehož hlavní doménou jsou vedle kresleného humoru večerníkové příběhy Mata a Klinčeka, což napovídá, že se jedná o pohádky, natáčené pro Čs. televizi Bratislava, pro kterou jich Jaroslav Čita nakreslil více jak sedmdesát! Smějí se jim diváci jak u nás tak v zahraničí a my doufáme, že stejně dobře dopadnou i originální kresby v našem Zpravodaji.